

Test evaluare
Tema 8: România în perioada „Războiului Rece” - Varianta 1

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de trei ore.

SUBIECTUL I

(30 puncte)

Citiți cu atenție sursele de mai jos:

A. „Blocul socialist de după 1945, cu centrul de putere la Moscova, a fost <<dovada>> pentru ordinea europeană și globală a Războiului Rece, în care tot la margine am fost, de vreme ce, la vest de România, Iugoslavia lui Tito, după ruptura de Stalin din 1948, nu a făcut parte din Pactul de la Varșovia adoptat în 1955, optând pentru mișcarea de nealinieră. Planul Valev, respins în cele din urmă de comuniștii români, a arătat percepția umiltoare pe care Moscova a avut-o asupra României, căreia i s-a oferit un rol preponderent agricol în cadrul sistemului integrat, în timp ce alte țări și, bineînțeles, Rusia însăși urmau să se axeze pe industrializare și modernizare tehnologică. Nici retragerea trupelor sovietice din România, finalizată în 1958, nu a schimbat prea mult situația de subordonare a țării față de Uniunea Sovietică, partidul-stat de la București rămânând, în linii mari, satelitul centrului de putere de la Moscova.”

(Valentin Naumescu - coordonator, România, marile puteri și ordinea europeană)

B. „Deși s-a considerat că România a avut o perioadă ceva mai bună între 1965-1971 (...), anii '80 au arătat o Românie autarhică, profund sărăcită și degradată din toate punctele de vedere, înapoiată inclusiv în raport cu Uniunea Sovietică. Am fost așadar, ca și alte state satelit în jurul nostru (Bulgaria, Polonia), o periferie subdezvoltată a blocului comunist est-european în raport cu centrul politic, ideologic, economic și militar al subsistemului reprezentat de Rusia sovietică. Decembrie 1989 a marcat a doua mare oportunitate istorică a României secolului XX, după cea din 1918. Căderea dictaturii comuniste și a Cortinei de Fier a deschis larg fereastra spre revenirea țării în <<Europa>>, într-o nouă ordine internațională. Desființarea Pactului de la Varșovia și dispariția Uniunii Sovietice, ambele în 1991, a netezit drumul spre o nouă opțiune strategică a României, de data aceasta formulată în condiții de libertate și suveranitate.”

(Valentin Naumescu - coordonator, România, marile puteri și ordinea europeană)

Pornind de la aceste surse răspundeți următoarelor cerințe:

1. Numiți o alianță politico-militară la care se referă atât sursa A, cât și sursa B. 2 puncte
2. Precizați, din sursa A, o inițiativă economică propusă de Moscova statelor satelit. 2 puncte
3. Menționați două spații istorice la care se referă atât sursa A, cât și sursa B. 6 puncte
4. Scrieți litera corespunzătoare sursei care susține schimbarea regimului politic din România. 3 puncte
5. Scrieți o relație cauză-efect stabilită între două informații selectate din sursa A, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (cauză, respectiv efect). 7 puncte
6. Prezentați două acțiuni desfășurate în cadrul relațiilor internaționale ale României din perioada Războiului Rece. 6 puncte
7. Menționați o caracteristică a politicii externe promovată de Nicolae Ceaușescu în ultimul deceniu al regimului comunist. 4 puncte

SUBIECTUL al II-lea

(30 puncte)

Citiți cu atenție sursa de mai jos:

„Gheorghe Gheorghiu-Dej și Bodnăraș au insistat pentru o intervenție militară fermă împotriva guvernului lui Imre Nagy, iar trupele sovietice, staționate în România, au fost primele care au trecut granița ungară la 26 octombrie pentru a consolida prezența sovietică acolo. (...) România a fost cel mai activ aliat al Uniunii Sovietice în timpul crizei ungare. Sprijinul dat Uniunii Sovietice a trecut dincolo de arena politică, în domeniul asistenței practice și al încurajărilor deschise. Gheorghe Gheorghiu-Dej și Bodnăraș au fost primii conducători străini care au vizitat Budapesta după invazia sovietică, iar în comunicatul oficial și-au exprimat părerea că acțiunea sovietică <<a fost necesară și corectă>>. Guvernul român s-a făcut ecoul propagandei sovietice, denunțând <<contrarevoluția>> ca operă a <<fasciștilor reacționari>> provocați de <<imperialiști occidentali>>. Forțelor sovietice li s-au oferit baze suplimentare pe pământ românesc, drumurile au fost lărgite, iar traficul feroviar a fost întrerupt pentru a permite transporturile militare. Satisfacția sovietică față de rolul României în timpul lunilor octombrie și noiembrie 1956 a fost în avantajul țării, doi ani mai târziu, când Hrușciov a hotărât să retragă trupele sovietice.”

(Mihai Bărbulescu, Dennis Deletant, Keith Hitchins, Șerban Papacostea, Pompiliu Teodor, *Istoria României*)

Pornind de la această sursă răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați, din sursă, deceniul. 2 puncte
2. Numiți, din sursă, un lider din Europa Centrală. 2 puncte
3. Menționați, din sursă, o acțiune desfășurată de România în politica externă și o caracteristică a acesteia. 6 puncte
4. Selectați, din sursă, două informații referitoare la subordonarea României față de U.R.S.S. în perioada evenimentelor din Ungaria. 6 puncte
5. Formulați, pe baza sursei, un punct de vedere referitor la poziția U.R.S.S. față de România, susținându-l cu două informații selectate din sursă. 10 puncte
6. Argumentați, printr-un fapt istoric relevant, afirmația conform căreia România s-a implicat în relațiile internaționale prin acțiuni diplomatice în a doua jumătate a secolului al XX-lea. (Se punctează prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia.) 4 puncte

SUBIECTUL al III-lea

(30 puncte)

Elaborați, în aproximativ două pagini, un eseu despre România postbelică în perioada Războiului Rece, având în vedere:

- menționarea a doi factori care au determinat declanșarea Războiului Rece;
- precizarea celor două organizații militare care s-au confruntat în perioada Războiului Rece și a unui lider sovietic;
- prezentarea unei acțiuni politice desfășurată de România pe plan extern în perioada regimului stalinist;
- formularea unui punct de vedere referitor la consecințele participării României la relațiile internaționale din perioada Războiului Rece și susținerea acestuia printr-un argument istoric.

Notă! Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea** prezentării, **evidențierea relației cauză-efect**, elaborarea **argumentului istoric** (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea **succesiunii cronologice/logice** a faptelor istorice și **încadrarea** eseului în limita de spațiu precizată.